

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Udøvelse af medicinsk-tekniske laboratorietjenester, radiologisk-tekniske og ortoptiske tjenester som selvstændig virksomhed er ikke tilladt i Østrig. Det er nødvendigt at være i et ansættelsesforhold for at udøve disse erhverv. En person fra disse erhvervsgrupper fra en anden medlemsstat, hvori udøvelsen af disse erhverv som liberalt erhverv er fuldstændig sædvanligt, har dermed ikke mulighed for at udøve sit erhverv som selvstændig virksomhed i Østrig. Det drejer sig ved den nationale foranstaltning således utvivlsomt også om en hindring af den frie etableringsret og den frie udveksling af tjenesteydelser.

Efter Kommissionens opfattelser er Republikken Østrigs argumentation til begrundelse for denne foranstaltning ikke overbevisende: Det er ikke tilstrækkeligt godtgjort, at erhvervsmæssige afhængighedsforhold inden for de omhandlede para(medicinske) områder alene er eller i det mindste er bedre egnet til at sikre et højere sundhedsbeskyttelsesniveau. Det i østrigs ret indeholdte forbud mod at udøve disse tre erhverv som selvstændig virksomhed udgør en ubegrundet restriktion og er således en tilsidesættelse af den i artikel 43 og 49 EF sikrede fri etableringsret og fri udveksling af tjenesteydelser.

Sag anlagt den 25. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-82/03)

(2003/C 101/41)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 25. februar 2003 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Antonio Aresu, som befuldmægtiget.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- a) Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10 EF, idet den har forsømt at samarbejde loyalt med Kommissionen i et tilfælde vedrørende arbejdstagernes helbred og sikkerhed.
- b) Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I år 2000 modtog Kommissionen en anmeldelse fra en erhvervsdrivende vedrørende et tilfælde af (formodet) fejlagtig anvendelse i den italienske retsorden af Rådets direktiv 89/655/EØF ⁽¹⁾ af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, direktiv 89/391/EØF).

På trods af adskillige henvendelser fra Kommissionen har de italienske myndigheder ikke givet nogen oplysninger om det tilfælde, der er genstand for anmeldelsen. En sådan manglende afgivelse af oplysninger, som Kommissionen gentagne gange har anmodet om, udgør en tilsidesættelse af den forpligtelse, som medlemsstaterne er pålagt i henhold til artikel 10 EF om at samarbejde loyalt med fællesskabsinstitutionerne.

⁽¹⁾ EFT L 393 af 30.12.1989, s. 13.

Sag anlagt den 26. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-84/03)

(2003/C 101/42)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 26. februar 2003 anlagt sag mod Kongeriget Spanien af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved G. Valero Jordana og K. Wiedner og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Kongeriget Spanien ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til fællesskabsretten, idet det ikke korrekt har gennemført Rådets direktiv 93/36/EØF ⁽¹⁾ af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb og Rådets direktiv 93/37/EØF ⁽²⁾ af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, og navnlig derved,
 - at det har undtaget privatretlige foretagender, der opfylder betingelserne i de tre led i de nævnte direktivers artikel 1, litra b), andet afsnit, fra anvendelsen af Real Decreto Legislativo nr. 2/2000 af

16. juni — jf. konkret lovdekretets artikel 1, stk. 3 — hvorved bekendtgørelse af lov om offentlige myndigheders kontrakter blev sat i kraft

- at det i kraft af artikel 3, stk. 1, litra d), fuldstændig har undtaget de samarbejdsaftaler, der er indgået mellem de offentlige myndigheder og de øvrige offentlige enheder og derfor også de aftaler, der er offentlige kontrakter i henhold til disse direktiver, fra anvendelsen af ovennævnte lovbekendtgørelse,
- at det i den ovennævnte lovbekendtgørelses artikel 141, litra a), og artikel 182, litra a) og g), har tilladt, at man anvender forhandlingsproceduren i to tilfælde, der ikke er omfattet af de nævnte direktiver

2. Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fremgår af påstandene.

(¹) EFT L 199, s. 1.

(²) EFT L 199, s. 54.

Sag anlagt den 27. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-89/03)

(2003/C 101/43)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. februar 2003 anlagt sag mod Storhertugdømmet Luxembourg af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved L. Ström og B. Stromsky, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 93/15/EØF af 5. april 1993 om harmonisering af bestemmelserne om markedsføring af og kontrol med eksplosivstoffer til civil brug(¹), idet det ikke har sat de love og

administrative bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller i hvert fald ikke har underrettet Kommissionen om sådanne bestemmelser.

- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Gennemførelsesfristen udløb den 30. juni 1994.

(¹) EFT L 121 af 15.5.1993, s. 20.

Sag anlagt den 28. februar 2003 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-93/03)

(2003/C 101/44)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. februar 2003 anlagt sag mod Den Portugisiske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Karen Banks og Miguel França, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre(¹), da den ikke har udstedt de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivets artikel 19 eller i hvert fald ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 28. oktober 2001.

(¹) EFT L 289 af 28.10.1998, s. 28.